

BORSSZEM JANKÓ

A HELYZET EGYPTOMBAN.

*Török. Szövetséges vigyázz! — Lövök.
Angol. Ne lőjj gonosz muzulmán! — mert bizony engem találsz.*

Dr. Johann Kaiserschmarn

Suttjomberky Dávidus magyar honatyához.

Bécs. aug. 7.

Tisztelt colléga!
Psz!
Herbst ujjong — de csak titokban.
Én detto — de szintén titokban.
A N. F. Presse kezét dörzsöli — titokban.

A trieszti bomba elsült, Dornt (szegényt!) találta és — Taaffe van meglőve.

A jelszót kiadtuk: Taaffe csinálja az irredentát. Portálja — tehát pártolja a nemzetiségeket.

Hogy tetszik?

Ugy-e jó gondolat?

Föllélegzünk és remélünk.

De pat!

Csitt!

Tisztelettel

DR. JOHANN KAISERSCHMARN S. K.

Trieszti makáma.

Mint mezőkön a gomba — úgy terem itt az otromba — bomba — mely ha még egyszer elsül, nyomba — az egész Taaffe politika dől halomba — és romba.

Ordódy-Hieronimy.

Hajdan.

Mily kezekben van a magyar közlekedés ügye?

E közlekedés közlekedést nem idézhet elő.

Gyarlóság — tehetetlenség — fejtelenség — kapkodás — üresség — értelmetlenség — gyámoltalanság — képtelenség — ez a miniszterium signaturája.

Kivált Hieronimy!

Ha a Tisza árjai Magyarországot elborítják — ő lesz az oka.

De a geszti pártvezérnek ily emberek kellenek.

Ő tartja — támogatja istápolja.

Szégyen — gyalázat!

(Pesti Napló.)

Most.

Közlekedés ügyünk kitünő kezekben volt eddig.

Azt mondhatnók, hogy közlekedést idézett elő.

Ügyesség — tehetség — jelesség — céltudatosság — szakértelem — lelkiismeret — buzgóság — szorgalom — ez a miniszterium signaturája.

Kivált Hieronimy!

Hogy a Tisza árjai mindnyájunkat el nem separtek — csak neki köszönhetjük.

De a geszti pártvezérnek ily emberek nem kellenek.

Elejti — kitarja — kibuktatja.

Gyalázat — szégyen!

(Pesti Napló.)

Meddig marad még Hieronimy?

Mikor megy már államtitkár ur?

Ezt olvasni minden arczon, mióta Rohonczy beszélt és sulyos vádjai megannyi bombaként csaptak a tükör-utczai darázs-fészekbe.

Hieronimynak menni kell.

Rögtön — mindjárt — azonnal.

Ő bünös — ő a főbünös!

Helyettest könnyű lesz találni!

(Egyetértés.)

Miért megy Hieronimy?

Miért nem marad az államtitkár?

Ezt olvasni minden arczon. Hisz a Rohonczy-féle vádak alaptalanoknak bizonyultak és Ordódy-Hieronimy fényes győzelmet arattak az osztrák államvasut ellen.

Hieronimy maradjon.

Soká — mindig!

Rá az országnak szüksége van.

Mert ha elmegy, sóhajtván kérdezzük: vaj ki lép a nyomába?

(Egyetértés.)

Hieronimy a förtelmi szörnyetegség prototypusa.

A hienák és sakálok viperafajzata hozzá képest arkangyali illatokban leledző paradicsommadár.

Nem terem sem a Himalaya hullámaiban, sem a Ganges csúcsain oly tigris, ki csak némiképp megközelevené a máramarosi zseni ragadozó természetét.

Visz-vesz.

Amit lát, veszi-viszi.

A közlekedési büntanyának hongyilkos merényletekben gazdag chronique scandaleuse az ő nevéhez van füzve!

De ő áll szilárdan, mert a bün szobrának nálunk rendithetetlen a talpzata.

(Függetlenség.)

A távozó államtitkár a szakértelmes hivatalnok prototypusa.

Bármilyen támadásokkal illette őt a sajtó (mi sohasem tartoztunk e bünefékelyek phalanxába!), mérges viperafoguk beletört kristály tiszta gyémántjelmének szüz tisztaságu kopoltyúiba.

Ő megy — amint jött.

Szegényen.

Vesz-visz.

Viszi magával a közlekedésügyi miniszterium jó hirnevét, mely személyéhez volt füzve.

Ő bukik, mert a jóra való csolnaka nálunk elmerül a furfangos mesterkedések ingoványának tüzében.

(Függetlenség.)

Nyugta

500 azaz Ötszáz o. é. ftról, mely összeget a dáko-román nemzeti bizottságtól a végből fölvettünk, hogy Rudolf trónörökösnek — ki magát nagy magyarónnak mutatta — hátszegi vadászatát kellemetlen idő előidézésével elrontsuk.

Hátszeg, 1882. aug. 7.

Aeolus s. k. } antik széttolók.
Boreas m. p. }

500 ftr.

JÖVŐ ZENEJE.

Wagner. Nun edler Graf, was sagn's dazu? Angyali, isteni, ... nem ... w a g n e r i ! Semmi összhang, csupa disharmoni!

Apponyi. Mi az ehez képest ?!

Diplomatiai levelezések.

Tewfik ex-alkirály ö fenségének

Alexandriában.

AN SZERENCSEM hódoló alázattal jelenteni, hogy fenségedet detronizáltam és bájos feleségeit a fiscus számára lefoglaltam.

Kiváló örömöm kifejezése mellett, hogy szeretve tisztelt fenségedet elcsaphattam, maradok sirig hűtlen és engedetlen

szolgája

ARABI BASA.

*

Arabi basa lázadó urnak

Ramleh.

Nem kedves tábornokom!

Midőn becstelen soraid vételét megbotránkozással elismerem, nem mulaszthatom el egyuttal irántad való legbensőbb érzületemnek azzal adni kifejezést, hogy uralkodói gondoskodásomban téged minden rangodtól megfosztva, silány fejedre díjt tűztem ki, mely hogy mielőbb kifizetethessék, forró óhajaim legfőbbikét képezi.

TEWFIK
chidiv.

Vöröshegyi Dávid ur levele

t. cz. Tojáss Dániel kasznár urhoz.

Bain de Charles, *Miaout*
az az nem miau! — hanem
augusztus közepén — de eztet
maga nem ért.

Tojáss!

A maga egész hohenheimi tudományja egy neveléses arroganz. Maga mindig azal dicsekedte magát, hogy ló halálában nyargaltatja a természetet; hogy, amit egyszer irta nekem, reitschuloztatja az esőt, korbáccsal hajtja ki a vetést a földből. Maga henczegett, hogy maga a mezőgazdaságban egy Humboldt — pedig maga nem egyéb mint egy Humbug — hanem eztet maga nem ért.

A természet nem szorul a maga tudományára, ha ő akar. Tőle egy jó gondolat töb hasznot hoz nekem, mint a maga egész hohenheimi bibliothékja. Tőle egy mosolygás többet ér, mint magától egy röhögés.

Az idei termés megmutatott, hogy az én kívánságom niveauján áll az alkotási színvonal, mert minden kalász úgy igyekezett, mintha személyesen áltam volna a háta mögött, kezemben a váltóval, emlékezni ötet, hogy fizesen végre a t. cz. természet is ozsora kamatokat. Mert a mit megteheti a fió, az ember — azt megteheti a mama, a természet is. Menjen ő hátul a jó példával. De ez magának nagyon magas.

Amit beköldött, az a próba motatja, hogy minden bóza szem olyan, mint egy szép paroszt menyecske: köpözös és piros és atzél fogás esik rajta. Azon is örvendem magamat rajta, hogy a béresek már mind félvállasak a nehéz zsákoktól és hogy minden táblának egy külön extra granariom szükséges. Hanem persze az örömem nem lehet complet, mert bizonyosan a verebek is mind olyan kövérek mint a téli hizott lud — kövérek az én zsiromtól, a mit az én munkásaim becsületes verejtékében szereztem. No, de egészben megérdemel a természet, hogy megveregessem a vállát. Szükség is volt már az ő jó magaviseletre, mert sok költségem volt annyi viola és vörös bársonyra és disz övekre és talmi sarkantyóra.

Itt a kölföldün láttam szép öszvéreket; ez nekem való állat. Szaladásra olyan mint a ló, etetésre olyan mint a számár: takarmagne ő neki a tövis, káka, meg az ócska zsupfödél is. Elhatároztam engemet, hogy nevelünk öszvért; a sánta és vak kanczát fogunk megpárosodni a számárral — a vakságtól nem fogja látni az ő számár férjét és a sántaságtól nem szalad el és így olcsón és oxerüen nevelünk nemes ösztelivért. Csak valja meg Tojást, hogy én egy genie vagyok.

Kár, hogy mogát le nem eresztettem a magyar író és művész járással a szervianok közé, hogy tanolmányozott volna a rácz sertés nevelést, ami otan azelött fejedelmi monopol — tehát a szú szoras értelmibe mongoliczapol volt. De eztet a finom megjedzést maga nem ért. Egyuttal tehetett volna kísérletet, igozán lehet-i kavét peurquelni a szerb töviche magjából, ami a cselédeimnél a városi palaisban nagy megtakarítás volna.

Mikor köldi már el az uj ispánt? Nem szeretem, ha az olyan nép megmelegedi magát nálam. Fogadja fel újat, mert az uj seprő jó söpör és egyik ispány söpörjön ki a másikat.

Hogy engedhette maga aztat, hogy az én Árpi urffyamtól a vadász kotyát vissza lopjon a tolajdonos? Egy kotya, amely megért 25 florin és ingyen szaladt be az udvarba? Egy kotya, akivel már karon fogva járt az urffyam, ami most egy nagyuri divat, egy magnáti sport. Rögtön hívjon meg magához vendégszeretön egy másik uri kutyát, körösztolje uj névre és vágjon el neki a farkát, hogy vissza ne fogadjanak aztán az uri ebfalkába.

Ideje, hogy elmólt a nagy meleg, mert némely tudósításában látszott a 60 fok Zerfahrenheit. De eztet maga nem ért. A levegő most ismét használható mint Athmungssphäre és reménylem, hogy tovább is észre fogom veni eztet a maga alázatos jelentésein.

Amivel vagyok a maga szives nagyságos oraság és jötevő

DÁVID V. VÖRÖSHEGYI
chevalier de Zsarolány et Ozsora.

U. i. Hogy a cséplőgépnél baj ne legyen! Amit ir, hogy az egyik lánytól a pápaszem fél ablaka be va törve és hogy a lány szemfájós lett a röpölő polvától, hát jó, vigyen a lányt az ablakoshoz és metszessen bele uj öveget — de vigyázva, hogy valami tiszta-eszlári eset ne legyen belőle!

V. FÖNTEBBY.

Az angol táborból.

— Saját harezteri hieroglyphárunktól. —

Alexandria, aug. 10.

Az angol hadikészületek nagyban folynak. Alig mulik hét, hogy nagyobb hadtestek (tegnap megint 30 rákvörös baka) ne szállnának partra. Október végeig mindenesetre legalább 2000 főnyi hadsereg lesz együtt Alexandriában. Többnyire fegyveresek s a parancsnok oly szigorú, hogy aki Angliában felejtí fegyverét, azt rögtön haza küldi, hogy személyesen hozza el. A katonák kitűnően vannak felszerelve; minden közlegénynek bornyu helyett utitáskája, bőröndje, esernyője és szíjba szorított plaidje van, melyet kocsin visznek utána. Egyáltalán gyalog nem masiroznak, hanem a legénység omnibuszon, a tisztek fiakkeren, a tábornokok magánfogatokon rukkolnak az ellenség elé, mint a Derby-napi stratégia megkívánja. Alison tábornok barna bőr fauteuilön ülve osztja a csatában parancsait. Az előőrsök számára kényelmes függőágyakat visznek ki valamely árnyékos helyre; a napon őrt állni angol katona nem tartozik, de árnyékban is külön honorálják, óránként 5 shillingel (3 frt.). Minden őrszem puskájára a szurony mellé hévmérő van tűzve s mihelyt ez 25 fokot mutat az árnyékban, az 5 shilling megdupláztatik; 30 fok mellett az őrszem rögtön haza mehet, sőt tartozik hazamenni, mert ha napszúrást kapna, családja a hadügyminiszteriumtól kárpótlásul 300 ft. sterlingnyi évdíjat követelhet. Egyáltalán a kárpótlási rendszer az angol hadseregben szigorúan keresztül van vive. Minden seb, betegség, haláleset hivatalos árjegyzék szerint fizetetik, épen mint a vasutakon az utasok által elkövetett rongálások. Ennek emlékezetére nevezte el a gibraltári őrség a közeli hegyfokot Cap T a r i f á n a k. Ezen tarifa pedig a földrajzi szélesség és hosszúság szerint folyton növekszik, és pedig 10—10 fokkal a grenwichi délkörtől keletnek, vagy nyugatnak és 10—10 fokkal a londoni szélességtől északnak vagy délnek 10—10 percczel rug föl az egész árjegyzék. Igen czélszerű rendszabály az is, hogy minden katonának inasa és hadsegéde van; az inas mosdatja, frizirozza, ruháját gondozza, theáját főzi stb., a hadsegéd pedig a csatában puskáját hordja, tölti és sütögeti, — a katona maga csak céloz, mert ez a fődolog. Így a munkafelosztás következtében minden erő teljesen arra fordittatik, a mire való. Az ellátás kitűnő. Minden századnak külön table d'hôte-ja van s a főszakács reggel minden legénynél személyesen megjelen s megkérdi: mit kíván ma enni? Az angol statisztika és parlamenti rendszer követelményei eszerint fényesen meg vannak óva. Az ebéd pontban öt óraker történik, ami az egészség fontartására igen fontos, s azért a hadügyminiszter-től ki van adva a rendelet, hogy minden csatát fél ötkor okvetlenül be kell fejezni, s ha addig győzni nem lehet,

inkább vissza kell vonulni, nehogy rendetlen életmód harapózzék el, mely a nemzet testalkatára Darwin örök-lési theoriája szerint elsatnyító hatással volna. Egyáltalán a testi jólétről kitűnően van gondoskodva. Minden katona sötétszürke (ugynevezett »London smoke«) szemüveget visel a nap kápráztatása ellen; minden süveg szelelő lyukkal van ellátva, hogy a fejbőr meg ne izzadjon, ami korán megkopaszítja az embert; minden századnak külön tyukszemorvosa van (hadnagyi ranggal), ki hetenkint mezitlábos tyukszemparádét tart s a szenvedőket a dandár tyükszemkórházába szállítja gyógykezelés végett. A bánásmód általában igen udvarias, még a vezényiszavakban is, például »jobbra nézz!« helyett »tes-sék jobbra nézni, kérem!« szokásos. A »kérem« (prey) szó minden parancs nyomában ott van: némely kiváltságos hadtestnél pedig, például a skót gárdánál, a lovasgárdánál (horse guards) stb. a körülményesebb »ha ugy tetszik« (if you please) szólásmód szokásos, ilyenformán; »Tűzet, ha ugy tetszik!« (Fire, if you please!)

Az angol stratégia folyvást a régi angol győzelmek hagyományait követi. Minthogy Waterloonál a szilárd helytállás által győztek, tehát most is állva történik a előrenyomulás és nem mennek ki Alexandriából. Minthogy Wellington spanyol hadjáratai által nagy dicsőséget szerzett, az Egyptomba küldött csapatok is folyton készen állanak, hogy az ellenség közeledtére rögtön Gibraltár spanyol földjére hajózhassanak. Minthogy továbbá a hadi történelemben a Xenophon-féle ügyes visszavonulások a legfényesebb lapokat képezik, tehát az egyptomi hadjárat végső effektusa gyanánt az van előirányozva, hogy az egész angol hadsereg lehetőleg kár nélkül vissza fog vonulni hazájába.

— aug. 11.

Épen most érkezett meg Angliából a főparancsnok, sir Garnet Wolseley. A hadjárat eddigi fáradalmai miatt már megbetegedett ugyan, de három hónap mulva ismét ki fog gyógyulni fejfájásából. A hadsereg a legnagyobb reményeket köti hozzá, mert ő most a leghíresebb angol hadvezér. Már 1852-ben hadakozott a birmánok ellen, kik tudvalevőleg a világ legelső taktikusai; ott tehát a taktika kitűnő iskoláját végezte. 1856-ban Szebasztopol előtt harcolt és súlyos golyósebet kapott; ennek köszöni beható gyakorlati tapasztalatait a tüzérségben. 1858-ban az indiai fölkelést segítette leverni és oly kitűnő sikerrel üldözte Nena Sahibot, hogy bizonyosan elfogja, ha az meg nem menekül. 1860-ban Khinában látjuk, hol a khinézer stratégiát gyakorlatilag tanulmányozza. 1873-ban az afrikai vad asantik ellen hadakozott, kiknek falánksága alkalmat adott neki az abrakalós titkaiba mélyen behatolni. Így a világ legelső hadseregei ellen sikeresen harcolván, méltán sorolható korunk legjobb hadvezérei közé. Wolseley tábornok legszebb férfikorát éli, míg korunk többi nagy hadvezére, Moltkéval együtt már öreg ur mind; ezen előnye tagadhatatlan. Mivelt-sége nagy; az angol nyelv több dialektusát folyékonyan beszéli s olvasottsága, különösen az újabb újságitrodalomban, igen jelentékeny. Modora előzékeny, étvágya jó, nemesi oklevele már 15 éves, szóval az angol hadsereg bizalmát minden irányban megérdemli.

TRIESZTBEN

az irredentista üti földhöz az Orsini-bombát,

Arabi kiáltványa.

Muzulmánok!

ALTVÁNYOM bár lehetne ordítvány, hogy felrázzon benneteket a szent harcra!

Amit eddig mivelünk dicső, hallatlan, páratlan. Lovasságunk megverte az angol flottát és Seymour kétségbeesve az »Invincible« árboczára sajátkezüleg felkötve magát, légebe röpitette összes hajóraját.

Aztán megfutott.

De Gladstone, — hogy admirálisáért boszút álljon, kétszáz ezer válogatott katonát küldött ellenünk, kiket beduinaink egy lábíg lemészárolván, mi foglyokul ejtetünk, hogy őket nagylelkűen minden további bántódás nélkül hazájukba visszaküldjük.

Ne csüggedjünk tehát!

48 óra alatt meg lesz tisztítva az ellenségtől Egyiptom földje.

Az egész világ pártunkra állt. A svéd király 48,000 katonát bocsátott rendelkezésünkre, a szarmójéd császár 25,000 iramszarvast és a turkesztáni alkirály összes dinnyekészleteit, hogy semmiben se szenvedjünk hiányt.

China szövetségét mellényzsebemben hordom.

Az afgánok ma reggel mind fölkeltek.

Csetevájo zulkirály e pillanatban diadallal vonul be Londonba, hogy a britt szigetet beolvassza saját birodalmába.

Irland elszakadt Angliától és szigetnek nyilvánította magát.

Az ángolnak vége!

Legyőztük!

Fel tehát csatára!

ARABI BASA.

Párisi sürgönyök.

Páris (aug. 7.) Ma délben 1 óra 13 perczkor Duclerc-miniszterium alakult.

*

Páris (aug. 7.) Déli 2 óraker Duclerc beadta lemondását és Freycinet vette át a tárczát.

*

Páris (aug. 7.) Délután 3 óraker Freycinet lemondott, Duclerc új kabinet alakításával bizott meg.

*

Páris (aug. 7.) Délután 3 óra 5 perczkor Duclerc kormánya megbukván — Freycinet egy félórág a helyzet ura volt.

*

Páris (aug. 7.) Esti 7 óráig 4 új kormány alakult meg, melyek azonban már leköszöntek. Hány kormányt hoz az éj, — egyelőre bizonytalan.

FIUMÉBAN

meg az irredentistát ütök földhöz, — ha oda merészkedik.

Rendelet a szemüvegekről.

HOGY A vitéz angol hadsereg győzelmesen harcolhassa végig az egyptomi hadjáratot, kiváló gond fordítandó a pápaszemekre, melyekkel következőleg láttatik el:

1. Kék szemüvegek a hadsereg minden tagjai részére. A kék az állandóság színe és mi állandóan szándékozunk a Nilus partján megtelepedni.
2. A vezérkar rózsaszínű szemüvegeket fog viselni, hogy a helyzetet mindig rózsaszínben láthassa.
3. Arabinak fekete szemüveg küldendő, hogy azt viselve állapotát sötét színben szemlélje.
4. Az irigykedő európai diplomácia — de kivált a porta, nagyobb mennyiségű sárga szemüveg ajándékában résztessék gúnyképen.
5. Alólírott maga, a remény boldog érzetében ringatva, zöld szemüveget visel a kérdés végleges megoldásáig.

Gladstone s. k.

Népünnepi kinrimek.

A mikor jótékony a czél,
Zászlóvivő akkor Aczél.
Szegények így sohajtnak: „bár ó!
Volna még számos ilyen báró!”

Apró hírek.

> A szent-istvánnapi népünnepen sok mindenféle verseny fog megcsinálni. Lesz legszebb, legkisebb kezű, — lábu és legsúlyosabb hölgyek versenye; de mindemellett, az elmés műsorból hiányzik valami: a legkönnyebb hölgyek versenye. Pedig e verseny lenne a legérdekesebb, tekintve a Búpesten élő legkönnyebb hölgyek óriási számát.

* * *

◁ »A czél szentesíti az eszközöket« — mondja báró Aczél s a czél jótékony levén, csap érdekében nagy reklámot Aczél. S a czélnek tekintetéből hiba volna szemrehányásokat tenni Aczélnek. A czél éljen!

* * *

△ A korrupció, mint a lapok írják, már a vakok közt is kiűtött. Nem áll tehát többé az a mondás, hogy csak »szemesnek áll a világ.«

* * *

× „Ingyen pecsenyéhez ingyen bor« — egyik fontos pontja a szent István napján tartandó népünnep programjának. Számos képviselő van a program elolvasása óta azon boldog hiszemben, hogy ezen, a jótékony célra remélhetőleg kitűnően hasznos pontot, az ő választási programjából tanulta el a rendezőség.

A Verseny-járvány.

(Eredeti tudósítások.)

KÖR dühöng szerte a hazában. Meglep városokat, falvakat, sőt a gyógyhelyeket sem kiméli, — kitör ott is és akkor szegény üdülők, üdülés helyett betegek lesznek, mint valaha. Akárhányszor meglepi a magányos utast is, ki ekkor távol minden emberi lénytől megfutamodik, vagy vízbe vetve magát elkezdi önmagával versenyt uszni, vagy jobb kezével boxolja, a ballal védi magát, vagy igyekszik saját édes testét a földhöz verni stb. Mert a járvány symptómái általában ezek: a beteg erején fölüli testi erőfeszítéseket tesz, rémületesen izzad, melynek következtében végtelenül kimerül, esetleg tönkremegy, a neve pedig az újságba kerül. A betegség alapja, az »error ambitionis« nevű idegbántalom, mely a nagy meleg következtében fejlődik ki akút verseny-járvánnyá, vagy kedvezőbb körülmények között járvány-, azaz járó-járvánnyá, ami csak egy alfaja a nagy betegségeknek.

Hazánk s a külföld több pontjáról feküsznek előttünk járvány tudósítások:

Palics júl. végén.

A verseny-járvány itt kiütött s rémületesen dühöng. Az emberek, mint a kerge birkák szaladgálnak napon. Majd meg verekesznek, tornásznak, usznak keserű dühvel. Orvosok a helyszínén, de a ragadós baj közülök is szedi áldozatait. Ragad az állatokra is. A szunyogok és a békák dalversenyre kelve ejtenek bennünket kétségbe. E perczen, hogy e sorokat írom a szunyogok elnémulnak. Úgy értesülök, hogy irigy versenytársaik fölfalták az egész versenyző szunyog-zenekart.

Balaton-Füred. aug. elején.

A járvány iszonyuan grasszál. Úsznak s csónakázanak leginkább a szerencsétlen betegek. Szekrényessy Kálmán állapota különösen aggasztó. A szárazon is folyvást tempókat rúg. Olyan mint egy dellirium trementikus.

Csongrád júl. vég.

A még egészségesek meg vannak győződve, hogy a város és vidék lakosságának nagy többsége megbolondult. A nagy többség ugyanis dühödten versenyez és izzad. A symptómák azt mutatják, hogy a dühöngő baj a verseny-járvány.

Bácska aug.

Csupa verseny. Versenyivás . . . iszonyú . . . borzasztó. Orvost! Tán a György testvérpárt. Járvány képtelenül dühöng.

Domszög aug.

Járvány kiütött. Muri versenyek. Verseny ajjelezések. Verseny ferbli. Hölgyhódítási versenyek. Átalános bomlás.

Karlsbad aug.

A ragályos verseny-járvány ez egészséges vidéket is teljes erővel rohanja meg. Itt fürdő Börzeviczy s néhány börziáner barátja, — az első áldozatok. Versenyt szó-játszanak. Szörnyen borzasztó csak hallani és látni is a betegeket. Orvos a bajt Weit-Wett-Wortspiel-Sport-nak klasszifikálja. Rémület általános.

VIDÉKI TROMBITA.

A tapolcaiz céczó.

(Hösköltemény I énekben.)

Summaya: Mikippen Semita
Anti Tapolczaba nagj pompavva!
bemenvén eés az síd ok ellennében
dühöng vala; kina az sídeoknak
l'ön nagj bússulása es keésőöbbet
nagj eöröme.

Éneklem utolját július havának,
E dieső nagy napját híros Tapolczának,
Midőn összegyüle Vadnaynak hada
Hogy a zsidóságnak vést üzenjen vala.
Oly lármát zendülést viadalt beszélék
A melyet nem láttam a mióta élek,

A milyet nem említ semmi história,
 Meg nem merne tenni, maga a francia.
 Igazán, hogy minden századnak a végén
 Nagy dolgok esnek meg a föld kerektségén.
 És te dicső muzsám Csokonay Vitéz!
 Trónusodból szállj le, légy segítségre kész,
 Köpd le pennám hegyét élő spiritussal
 Hadd danoljak harcot én is Enniussal.
 Így történt hát minap hogy Mojzer koresmája
 Lett vala hősöknek a haditanyája.
 Elsőnek érkezék be dicső Vadnaya
 Ki bizony nem holmi dúvad sehonnai;
 Máskép Semit Anti vagy hát Anti Semit
 — Kit bármiképp híjjak nem veszt vele semmit —
 Ő volt a vezérük, s kik aztán jövének
 Ekként sorolja fel őket ez az ének:
 Aztán jöve Náczí másképen Aladár
 Akit költe vala valami Nagy madár;
 Ügyvéd ő a lelkem de egy ügye sincsen,
 Így tehát ügyetlen az én kedves kincsem.
 — Czuppon végrehajtó a legjobb pajtása
 Széles e nagy honban nincs is neki mása,
 Étele már bizony többé nem a kása
 Mióta Geschäftje a nép csapolása.
 Vasszary a pap és Hertelendy írnok
 Nevükben van minden, róluk mit is írjak;
 Vadona és Keöd Józsi a kapitány
 És még ilyen, olyan 30 és egynehány.
 Voltak méggy nagy'sokan, mind, mind jó magyarok,
 Az tagadhatatlan, hogy ám biz ők azok,
 Árpáddal jövének be dicső őseik,
 Tanubizonyság rá ős-szittya neveik:
 Fleischmann, Fack és Jakab mega pap Pelargus,
 Ki nyájára ügyel mikéntlen egy argus.
 Ott voltak még Bakacs Pauliss és Turkovics
 Papjai a népnek és a hü Matkovics,
 És még sok országos nagy nevű egyének,
 Kik tanácskozára im összegyüvének.
 És kiált a placzra hős Vadnaya Andor,
 Vélvéd, hogy sas biz ő még pediglen kondor
 S kezdett perorálni lelkének tüzevel:
 »Zsidót ki kell írni százával ezrével!
 A ki ezt ellenzi, és ezt ellenezte,
 Az a magyar népet rosz utra vezette.
 Ilyek voltak: Deák, Széchenyi és Kossuth,
 Kik nem tudták melyik legyen a helyes ut.
 Petőfy és Pulszky, Jókai és mások
 Nem különben Eötvös esatlódót hozzájok,
 És megölték azzal a magyar Náziót
 Hogy Juda általuk felszabadított.
 E búsz gyász magyarok egy élet rá szántak,
 Mignem szabadságot zsidóknak adának.
 És ez ismeretlen említett vitézek
 Minket s utódinkat hej tönkre tevének.
 De mi tegyük jóvá, mit e koresok tettek
 S üzzük a zsidókat oda, honnan jöttek.
 »Éljen!« — zúg a tömeg urak és parasztok,
 A dörgedelemtől dültek a palaczkok.

— Miután még többen lelküket ki tárták
 S kik-kik ressortjokból a zsidót kihányták,
 Megnyilik az ajtó s belép néhány zsidó
 Lett is a teremben rögtön ribillió.
 »Dobjátok ki őket!« — hangzott mint egy szájból
 S csak úgy repült ki a zsidó a szállából.
 De a mig ez történt, mit észre nem vettek,
 A Vig Feri zsidó termett közepettek;
 A kezében vala egy nagy csomó számla
 S az asztalra állva ekkép perorála:
 »Tisztelt hős oraim, derék hű magyarok!
 Hozzátok pár szócskát szólani okarok,
 Még mielőtt minket ti kergetnétek
 Ezt az egyet mondom rögtön megtegyétek:
 E számlákat mindjárt kiegyenlitsétek
 Hogy szöke ne legyen az óti külségnek.
 Boltomból sok évig pumpra hordattatok,
 Most hát ebogattát nyissátok markotok!
 Még ki sem osztatott általa a számla,
 Mint varázsütésre üres lett a szálla.
 És a hányan voltak annyi felé mentek,
 Egy kis »fizetség«-től im, hogy megijedtek.
 A nap látá futni e dicső sereget
 És széles markába jó iziut nevetett.

Aczél báró.

JÓTÉKONYSÁG az uri sportod :
*Szegények sorsát sziveden hordod.
 Gaz revolver nem tántorit el,
 Te törzs előre buzgó hittel.
 De abban az egyben biztos lehetsz,
 Hogy jobbat már, mint tettél nem tehetsz :
 Mikor huszonötöt kapott a Papp,
 Akkor valál te legjótékonyabb.*

A kirabolt népszínház.

Komáromi Mariska odavan, — elrabolta a nemzeti színház opera-igazgatója. Pálmai Ilka fues! — elhódította a bécsi Strampfer. Hegyi Arankát már szintén viszi a gonosz német. S Evva még csak azt sem mondhatja a primadonnarablóra, hogy »szegény tatár!« hanem kénytelen ezzel a sóhajjal beérni »mégis hamis a primad... azaz boesánat, — a német!«

*

No de hál'isten Blaha Lujza marad. Hogy publikum marad-e, az már más kérdés, mert hát a kedves kis báróné sem élkelhet egyszerre négyféle szerepet.

*

Komáromi, Pálmai, Hegyi távozása után eldallozhatja Blaha Lujza a közönségnek:

*Gyere be rózsám, gyere be,
 Csak magam vagyok ide be.
 Egész orchester hegedül,
 Csak magam játszom egyedül.*

*

Egy népszínházi szinlap a jövőben:

NÉPSZÍNHÁZ.

Blaha Lujza assz. mint vendég.

Ma adatik:

HOFFMANN MESÉI.

Operette, írta Offenbach.

Személyek:

Stella	Kölesi Lujza
Antonia	Blaháné
Coppélia	Soldosné
Miklós	Br. Splényiné
Olympia	Blaha Lujza
stb.	stb.

Kezdeté 7 órakor, vége 11 órakor.

Egy másik:

NÉPSZÍNHÁZ.

Blaha Lujza assz. mint vendég.

Adatik:

A JUHÁSZLEGÉNY FOKOSA.

Eredeti népszimű.

Személyek:

Rózsai	} Blaha Lujza
Juczi	
Panni	
Kati	
Örzi	
Teresi	
Mariska	
Boriska	

Kezdeté 7 órakor, vége 10 után.

Ekkor majd igazsággá vál az a zsurnalistikai frázis: »minden szerep kitünő művésznek kezében volt.«

*

De szó, a mi szó kár a németnek az a mi két »szép jó is« primadonnánk. Páris beérte a szép Helena elrablásával, Bécs nem éri be a szép Helenával, hanem ráadásul még a bájos Arankát is elviszi. Evva-Menelaus ön ezt türi?

*

Különbén a magyar primadonnának is szól ám az a régi kurucz vers, hogy

*»Ne higgy magyar a németnek,
 Alkármmivel, hitegetnek.
 Ha ad is oly nagy levelet
 Mint »mille fleurs«-ös szép köpenyed,
 Nincsen abban semmi virtus,
 Verje meg stb.*

Ehhez még azt is hozzá tehetjük:

*Bécsbe menni nagy kurúcsi,
 Az igéret még nem gúcsi.*

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Brutus. Igen kitünő, de... de hisz ön ért bennünket. — **W. M.** Börzevicze nem jó. — **W. D.** Ön jó és okos embernek látszik, legyen tehát megnyugodva a »pankhatolizmus«-sal szemben. Az ma már nincs, bár buzgó katolikusok még vannak — és jó, hogy vannak. A világ meghódítására törő Jezsuita szövetség csak olyan mesebeszéd, mint a kagál. Dolgaiból most nem hiányzik bizonyos tönődésszerű élczes agyafurtság. —

Dr. Hungarus. Igen jó; kár, hogy a mult hétre elkésett. — **Bajai asztaltársaság.** Nem asztal o s társaság? Mert akkor ne ultra gyalum! Különbén pedig tévednek. Akasszák föl a gazokat felekezeti különbség nélkül — s mi örülni fogunk rajta. Mi az eldörtetlen ügyhöz magához, mióta a bíróság kezében van, egy szót sem szoltunk, de igen is parodizáltuk azokat, kik az ügyet illetéktele-nül bolygatva elöitéleteket tukmálnak a közönségre, hogy azokból maguknak tökélet kovácsoljanak. — *Több kéziratról a jövő számban.*

Felelős szerkesztő: CSICS FRIEOKS.